

THEATER

Schwe Schwes Schwester Schwestern

LUNA, WINTER, TOULOUSE EN JULES DE COCK

Met vier op de planken

De vier zussen De Cock brengen 'Drie Zusters' van de Russische toneelschrijver Anton Tsjechov. Of dat was toch het plan. De speelse zussendynamiek blijft overeind in 'Schwe Schwes Schwester Schwestern' waarin niet Moskou maar het lege nest als toekomstbeeld geldt.

Lotte Ogiers

Lotte Ogiers
Gezien op 31 juli 2026
Vrij Oude Carrosserie, Oostende, in het
kader van 1A226

[MEER INFO](#)
[DOWNLOAD PDF](#)

02 AUGUSTUS 2026 Luna, Winter, Toulouse en Jules De Cock geven in vier bedrijven een inkijk in hun woelige familielevens dat zich nog steeds afspeelt in hun drukke Hotel Mama waar ze onder één dak leven met hun moeder en broertje Sem. Hoewel deze 'theaterdochters' echt wel eerst Tsjechovs 'Drie Zusters' lezen, weerklinkt enkel nog de bekende uitroep 'Naar Moskou!' in hun berispelende 'Gij wilt weg?!'. Maar zoals de 'Naar Moskou!' bij de drie Russische zusters gold als een uitgesteld droombeeld, zo blijkt er ook aan hun herhaalde 'Gij wilt weg?!' meer emotionele en morele lading te kleven dan het viertal zelf zou willen. Het nest verlaten is niet zo evident. De vloer op! Dat is hun weg.

Hier zullen ze het mee moeten doen. Dit is hen gegeven.

Die vloer is louter kaal beton in een oude Carrosserie op Theater aan Zee. Er zijn geen leuke banden of trillende motoren meer. Geen zee of strand. Geen water voor het vlot dat ze eerst planden te bouwen. En

met de betonnen pilaar, die het publiek in twee verdeelt, zijn de vier zussen ook niet echt blij. Maar hier zullen ze het mee moeten doen. Dit is hen gegeven.

Ergens aan sleutelen kan trouwens nooit kwaad. De zussen creëren zelf hun speelvlak met het hout dat tegen de muur staat. Ze leggen hun vloer terwijl ze kabbelen over het niet-zo-geheime-plan van Winter om het huis te verlaten. Het hout klettert op de koude steen. Het zijn planken uit hun ouderlijke huis, vertellen ze. Het bed van hun moeder stond erop. Dit is hun begin. Deze simpele, maar doeltreffende symboliek past in het natuurlijke ontgroeingsverhaal dat 'Schwe Schwes Schwester Schwestern' is.

Spanning en spel

Deze jonge 'Schwestern' hebben Tsjechovs zussen niet nodig om via hun enthousiaste spel de dynamieken in de familie De Cock te schetsen. De pijnlijke scheiding van hun ouders brengt hen uit balans. Hun herhaalde 'Gij wilt weg?!' echoot breekbaar doorheen de vier bedrijven en creëert een (on)uitgesproken spanning tussen de zussen.

Het gaat er soms snedig en luid aan toe. Wanneer Toulouse zich beklaagt over de grote boezem van haar oudere zus Winter, duwt ze die naar voren en laat haar ongemakkelijk springen. Of wanneer ze alle vier het publiek ervan proberen te overtuigen de meest getalenteerde dochter van papa theatermaker Michaël De Cock en actrice mama Sophie Derijcke te zijn, en ze daarop alle ledematen en stemmen in de strijd gooien. Met hun inleidende liedje, waarmee ze zich Von Trapp-gewijs voorstellen, steken ze de draak met zichzelf en hun bejubelde kwaliteiten. Ze willen vooral spelen, oefenen, zoeken, falen, denk je, terwijl ze hun geveinsde kattengejank begeleiden op hun badmintonrackets.

Beeld komt later

Die speelse spanning is in de schaarse enscenering soms wat zoek. Badmintonnende zussen of een 'knuffelgevecht' leveren minder bij aan de energie die het jonge viertal wel weet op te roepen in hun spel. Naar hun beeldtaal moeten ze nog op zoek. Ze wekken met 'Schwe Schwes Schwester Schwestern' vooral jeugdige goesting op. Dat is een mooi begin. 'Wat zouden we spelen, als jullie het niet altijd over die scheiding zouden willen hebben?', werpt oudste zus Luna de anderen voor hun voeten.

Ze maken ruzie én zoeken bescherming bij elkaar.

De herinneringen aan hun kampeertrip getuigen als oefening voor die nieuwe fase in hun leven. Wie zijn de zussen wanneer ze andere oorden opzoeken en tijdelijke kampementen opbouwen? Wie zijn ze

zonder hun ouders? Ze maken ruzie én zoeken bescherming bij elkaar. Dat leer je vooral uit die doorweekte nacht in hun leuke tent. Of in hun laatste scène terwijl ze varen in een rubberen bootje op een gouden zee van thermische isolatiedekens en zilveren botjes. Ze zijn er. Hun houten vloer is schitterend water. Alles is mogelijk.

Genoten van deze recensie?

Vind je het belangrijk dat zulke verdiepende beschouwingen over de podiumkunsten blijven verschijnen, vrij toegankelijk voor iedereen? **Steun pzazz als lezer vanaf 1 € per maand.**

Wij doen het zonder subsidies. Met jouw bijdrage kunnen we nog meer voorstellingen aandacht geven en onze auteurs, eindredacteuren en coördinator blijven vergoeden. Pzazz is er voor jou, maar ook een beetje van jou.

Zin in het beste van pzazz?

Schrijf je in voor onze tweewekelijkse nieuwsbrief met telkens drie tips voor bijzondere voorstellingen.

E-mail